

ΧΟΗΦΟΡΟΙ

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΕΡΜΗ χθόνιε, πατρῶ' ἐποπτεύων κράτη,
σωτήρ γενοῦ μοι ξύμμαχός τ' αἰτουμένω·
ἦκω γὰρ εἰς γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι.

τύμβου δ' ἐπ' ὄχθῳ τῷδε κηρύσσω πατρὶ

κλύειν, ἀκούσαι * * * * *

5

Titul. In edd. Ald. Turn. voces τί χρῆμα λεύσσω; statim sequuntur post Agamemnonis v. 1129. (1168. Stanl.) sine distinctione fabularum, quam primus indicavit Robortellus.

V. 1. Quinque primos versus, quibus carebant libri, tam scripti quam impressi, supplevit Canterus ex Aristoph. Ran. 1157, 8, 9. 1203, 4. Primum versum ita interpretatur Aristophanes, sub Æschyli persona; τὸν Ἐριούμιον, Ἐρμῆν χθόνιον προσεῖπε, καδῆλου λέγων, Ὅτιη πατρῶν τοῦτο κέκτηται γέρας. ubi Schol. ἦτοι τοῦ ἐμοῦ πατρὸς Ὀρέστης φησὶν, ἢ τὰ

καθ' ἄδον λέγει πατρῶα κράτη τοῦ Ἐρμού· καθ' ὃ καὶ χθόνιος ὁ Ἐρμῆς, ὁ ἐκ πατρὸς ἔχων τὰς ἐν τῷ κόσμῳ βασιλείας ἐπιτηρεῖν.

3. Aristophanes ibid. Euripidis personam sustinens, Δις ταῦτόν ἡμῖν εἶπεν ὁ σοφὸς Αἰσχύλος—Ἦκω δὲ ταῦτόν ἐστι τῷ κατέρχομαι. cui respondet Æschylus, Ἐλθεῖν μὲν ἐς γῆν ἔσθ', ὄτῳ μετῆ πάτρας· Χωρὶς γὰρ ἄλλης ξυμφορᾶς ἐλήλυθε. Φεύγων δ' ἄνηρ ἦκει τε καὶ κατέρχεται.

4. τὰδε γε edd. ante Porson.

5. Aristophanes ibid. ΕΥ. τοῦθ' ἕτερον αὐθις λέγει, Κλύειν, ἀκούσαι, ταῦτόν ὄν σαφέστατα. ΔΙΚ. Τε-

A